

Arrest

nr. 49 641 van 15 oktober 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Russische nationaliteit te zijn, op 30 juli 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 2 juli 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 13 september 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 6 oktober 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M. BONTE.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat K. HENDRICKX, loco advocaat S. BUYSSE, en van attaché S. DUPONT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Blijkens de bestreden beslissing luidt het asielrelaas als volgt:

“U, Temirbek Khasiev, verklaarde de Russische nationaliteit te bezitten en van Tsjetsjeense origine te zijn. U werd op 09/03/1980 te Gudermes geboren.

In 2000 verliet u Tsjetsjenië en vertrok naar Duitsland waar u asiel aanvraagde.

In november 2005 vertrok u naar België waar u ook een asielaanvraag indiende. Omwille van de Dublin procedure werd uw dossier terug aan Duitsland overgedragen.

In november 2006 kwam u opnieuw terug naar België en diende er op 14/11/2006 een tweede asielaanvraag in. Op 21/11/2006 werd een beslissing tot weigering van verblijf met een bevel het grondgebied te verlaten genomen. U werd wederom aan Duitsland overgedragen. In 2008 werd uw asielaanvraag in Duitsland definitief afgewezen en vertrok u naar Frankrijk.

Ook daar diende u een asielaanvraag in. U verbleef er 3 maanden waarna u terugkeerde naar Duitsland.

U verbleef er tot 05/05/2009 en keerde terug naar Tsjetsjenië. U ging daar aan de slag in het bedrijf van uw broer T.(...). Op 07/11/2009 werden u, uw broer en R.(...), een kennis van hem die ook in het bedrijf werkte en bij jullie woonde, opgepakt door militairen. Aangezien R.(...) door de autoriteiten verdacht werd van steun aan de rebellen, werd u daar ook van beschuldigd. U werd na drie dagen door uw neef R.(...) vrijgekocht. Tot aan uw vertrek naar België dook u onder bij uw neef. Van uw burens hoorde u dat de militairen op 25 of 26 december opnieuw bij u langskwamen.

Op 28/12/2009 verliet u Tsjetsjenië voor de tweede maal en kwam op 12/01/2010 in België aan.

U diende er diezelfde dag een derde asielaanvraag in.

U legde volgende documenten voor: uw binnenlands paspoort, een treinticket Guderme-Moskou van 28/12/2009, uw rijbewijs en uw geboorteakte."

Verzoeker betwist deze beschrijving niet.

1.2. De motivering van de bestreden beslissing luidt als volgt:

"De situatie in Tsjetsjenië is drastisch veranderd, maar blijft complex, zoals uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt (o.a. een brief van het UNHCR) en waarvan een kopie in het administratief dossier is bijgevoegd, blijkt. De gevechtshandelingen zijn sterk afgenomen in omvang en intensiteit. Het dagelijks bestuur in Tsjetsjenië is opnieuw volledig in handen van Tsjetsjenen. Tienduizenden Tsjetsjenen die Tsjetsjenië eerder omwille van de veiligheidssituatie hadden verlaten, keerden ook vrijwillig terug naar Tsjetsjenië. De gebouwen en de infrastructuur worden heropgebouwd.

Niettemin komen in Tsjetsjenië nog steeds verscheidene problemen voor op het vlak van mensenrechtenschendingen. Deze schendingen zijn divers van aard (onder meer illegale arrestaties en vasthoudingen, ontvoeringen, folteringen, zowel in het kader van (gefabriceerde) beschuldigingen, als in het kader van het afdwingen van bekentenissen, als in het kader van zuiver criminele motieven zoals afpersing) en hebben een gericht karakter. Hiervoor zijn in de meeste gevallen Tsjetsjenen verantwoordelijk. Daarom kunnen de loutere Tsjetsjeense origine en de herkomst uit Tsjetsjenië op zich niet volstaan voor de toekenning van het statuut van vluchteling zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie.

Gelet op bovenstaande elementen is een individuele beoordeling van de vraag naar bescherming dan ook noodzakelijk.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u tijdens uw tweede asielaanvraag reeds bedrieglijke verklaringen ten overstaan van de Belgische asielinstanties aflegde.

Zo verklaarde u op 14/11/2006 bij de Dienst Vreemdelingenzaken dat u begin 2006 bent teruggekeerd naar Tsjetsjenië en dat u er op 20/07/2006 door de Tsjetsjeense autoriteiten werd beschuldigd van betrokkenheid bij een aanslag op 2 politieagenten. U werd hiervoor opgepakt en zelfs gedwongen de schuld op u te nemen (verklaringen DVZ, bijkomende vragen, 14/11/2006).

Tijdens het gehoor voor het Commissariaat-generaal in het kader van uw derde asielaanvraag verklaarde u echter tussen 2000 en 2009 nooit in Tsjetsjenië te zijn geweest (CGVS p.3).

Toen u met deze verklaringen geconfronteerd werd, beweerde u in eerste instantie dat u zich die verklaringen niet herinnerde en herhaalt u dat u in 2006 niet in uw land van herkomst was (CGVS p.8). Bij verdere bevraging hieromtrent stelde u toen gelogen te hebben om asiel te verkrijgen (CGVS p.16). Uw houding is niet in overeenstemming te brengen met de verantwoordelijkheid die op de asielzoeker rust die een beroep doet op internationale bescherming, met name dat van hem verwacht wordt zijn asielrelaas volledig en duidelijk uiteen te zetten en dat dit logischerwijze impliceert dat zijn afgelegde verhaal waarheidsgetrouw moet zijn.

Door het feit dat u tijdens uw eerdere asielaanvraag voor de Belgische autoriteiten dergelijke bedrieglijke verklaringen aflegde over uw vluchtmotieven, wordt uw algehele oprechtheid reeds zwaar ondermijnd.

Een verder gebrek aan geloofwaardigheid werd gevonden in het feit dat u onaannemelijk weinig op de hoogte bent van de door u verklaarde vervolgingsproblemen.

Zo weet u niet door wie u opgepakt en vastgehouden werd. U verklaarde enkel dat het mensen in militair uniform waren (CGVS 6, 10). Voorts bleef u zeer vaag over de beschuldigingen die u ten laste werden gelegd. U verklaarde enkel dat men zei dat u rebellen hielp, R.(...) verborg en de rebellen geld verstuurde vanuit Europa (CGVS p.11).

Waar R.(...) concreet door de autoriteiten van verdacht werd, wist u dan weer niet te zeggen. Dit ondanks het feit dat u minstens zes maal door hen ondervraagd werd (CGVS p.11).

Voorts kon u niet vertellen door wie het huisbezoek van 25 of 26/12/2009 gedaan werd, noch met hoeveel ze waren (CGVS p.12). U verklaarde dat de burens toen ondervraagd werden, maar toen u gevraagd werd wat hen concreet gevraagd werd, stelde u eerst dat u het niet wist om erna vaagweg te stellen dat ze vroegen waar u was (CGVS p.13).

Verder heeft u er geen enkel idee van of er een protocol bij de huiszoeking was, noch of er ooit convocaties voor u waren toegekomen. U achtte het zelfs niet nodig dit aan uw burens te vragen (CGVS p.13), noch ging u zelf in uw huis kijken.

Het feit dat u na uw vrijlating bij uw neef verbleef is niet afdoende om uw onwetendheid hieromtrent te verklaren. U vond het immers geen probleem om in december 2009 bij de verkeerspolitie van Gudermes een rijbewijs af te halen (CGVS p.4). Dit ondanks het feit dat u er geen enkel idee van had door wie u geviseerd werd.

U weet overigens niet eens of u momenteel door de autoriteiten gezocht wordt (CGVS p.6). U verklaarde dat u misschien niet officieel gezocht werd omdat uw arrestatie volgens u niet geregistreerd werd (CGVS p.17). Dit zou heel opmerkelijk zijn, te meer u kort erna nog een bezoek van de militairen kreeg.

Tenslotte heeft u er geen enkel idee van wat er sedert hun arrestatie met uw broer en R.(...) gebeurd is (CGVS p.17).

Een dergelijke mate van onwetendheid inzake de door u verklaarde vervolgingsfeiten kan niet als aannemelijk worden beschouwd.

Vanuit dit gebrek aan kennis over de door u verklaarde vervolgingsfeiten is het des te onaannemelijker dat u zo weinig inspanningen heeft geleverd om meer te weten te komen over uw vervolgingsproblemen en de actualiteit ervan. Niettemin had u daar wel de mogelijkheid toe.

Vooreerst heeft u geen enkele informatie gevraagd aan de neef die u vrijgekocht heeft, dit ondanks het feit dat hij u wellicht meer informatie kon geven over de mensen die u (en eventueel uw broer) vervolgen. U stelde enkel dat hij uw vrijlating via kennissen en tussenpersonen geregeld had. U achtte het niet nodig te vragen wie die tussenpersonen dan wel waren (CGVS p.12).

Voorts verklaarde u dat u nog familie in Tsjetsjenië had wonen. U wist echter niet of uw ouders – die intussen in Duitsland geregulariseerd zijn - er nog contact mee hielden.

Verder stelde u dat uw neef die u vrijkocht niet kan contacteren aangezien u zijn gegevens verloren bent. Het is weinig geloofwaardig dat u geen enkele mogelijkheid had hem te contacteren in het licht dat u daar ruime anderhalve maand verbleef alvorens u naar België vertrok.

Daarnaast had u nog een andere neef die in 2006 nog uw oud paspoort kon inwisselen tegen een nieuw en die in 2007 nog een internationaal paspoort voor u kon regelen (zie kopie binnenlands paspoort). Ook van hem verklaarde u zijn gegevens te zijn verloren (CGVS p.14-15). Ook hier is het echter weinig geloofwaardig dat u geen enkele mogelijkheid had hem te contacteren.

Verder stelde u dat u ook geen contact met uw neven wilde leggen omdat u niemand in de problemen wilde brengen (CGVS p.14).

Gelet op het feit dat deze neven u in het verleden hebben geholpen bij het regelen van belangrijke zaken (verkrijgen van een nieuw paspoort en internationaal paspoort) in zeer moeilijke omstandigheden (vrijkopen na aanhouding), overtuigt u niet dat het louter informeren bij uw neven naar een stand van zaken betreffende uw problemen een groter risico voor hen zou inhouden.

Een dergelijke mate van nalatigheid om meer informatie te verkrijgen over uw vervolgingsproblemen wijst op een gebrek aan interesse in uw situatie in uw land van herkomst en op een gedrag dat niet in overeenstemming te brengen is met de aangehaalde vrees wat bijgevolg ernstig afbreuk doet aan uw beweerde vrees voor vervolging.

Al deze vaagheden en onnauwkeurigheden inzake uw vervolgingsfeiten ondermijnen de algemene geloofwaardigheid van uw verklaringen op fundamentele wijze.

Van een asielzoeker mag immers verwacht worden dat hij voor de diverse asielinstanties coherente, gedetailleerde en volledige verklaringen aflegt en dat hij de feiten die aanleiding vormen van zijn vlucht uit het land van herkomst op een zorgvuldige, nauwkeurige en geloofwaardige wijze weergeeft, zodat op grond hiervan kan nagegaan worden of er aanwijzingen zijn om te besluiten tot het bestaan van een risico in de zin van de Vluchtelingenconventie of een ernstig risico op lijden zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Wat de vraag naar de toepassing van art.48/4,§2 c) van de Vreemdelingenwet tenslotte betreft, kan op basis van de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie bij het administratief dossier is gevoegd, worden gesteld dat de dreiging voor de burgerbevolking ten gevolge van gevechtshandelingen sterk is afgenomen. De gevechtshandelingen tussen rebellen enerzijds en federale en Tsjetsjeense ordediensten anderzijds zijn voornamelijk geconcentreerd in de

zuidelijke bergregio's en komen de laatste jaren steeds minder frequent voor. Het gaat meestal om kleinschalige en gerichte aanvallen van strijders tegen ordediensten. De ordediensten van hun kant proberen de Tsjetsjeense strijders met gerichte zoekacties te bestrijden, waarbij geweld soms niet geschuwd wordt. Door de aard van de incidenten en de beperkte frequentie blijft het aantal burgerslachtoffers door deze acties dan ook beperkt. Ook al is Tsjetsjenië niet vrij van problemen, de situatie is er niet van die aard dat er voor burgers sprake is van een reëel risico op ernstige schade als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict, in de zin van art.48/4,\$2 c) van de Vreemdelingenwet

Gelet op de hierboven verzamelde vaststellingen kan er in uw hoofde geen vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming worden vastgesteld.

De door u voorgelegde documenten vermogen niet bovenstaande vaststellingen te beïnvloeden. Uw binnenlands paspoort, uw rijbewijs en uw geboorteakte bevatten enkel persoonlijke gegevens en geven geen enkele informatie over uw asielmotieven. Het treinticket geeft enkel informatie over uw reisweg die hier niet in vraag gesteld wordt."

1.3. De commissaris-generaal weigert van verzoeker de erkenning van de status van vluchteling.

2. Over de rechtspleging

2.1. Verzoeker vraagt in zijn verzoekschrift van 30 juli 2010 de behandeling van zijn beroep te verwijzen naar de algemene vergadering van de Raad met toepassing van artikel 39/12 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, omdat hij *"stelt vast dat er in gelijkaardige dossiers andere rechtspraak en dus geen eenheid van rechtspraak vast te stellen is tussen Franstalige en Nederlandstalige kamers"*. Hij staft zijn bewering met informatie afkomstig van de website www.senate.be, en meent dat hij niet over een effectief rechtsmiddel beschikt in de zin van artikel 13 EVRM.

2.2. Krachtens artikel 39/12 van voormelde wet van 15 december 1980 kan alleen de eerste voorzitter of voorzitter van de Raad, op eigen initiatief of op dat van de kamervoorzitter, de verwijzing van een zaak naar de algemene vergadering bevelen teneinde de eenheid van de rechtspraak te verzekeren.

De vraag van verzoeker kan bijgevolg niet worden aangenomen.

Volledigheidshalve merkt de Raad nog op dat uit de rechtspraak van het Grondwettelijk Hof blijkt dat de Raad over volle rechtsmacht beschikt wanneer hij optreedt op grond van artikel 39/2, §1 en dat de rechtszoekende niet van een daadwerkelijke jurisdictionele waarborg is beroofd (GWH 27 mei 2008, nr. 81/2008).

3. Over de gegrondheid van het beroep

3.1. Verzoeker somt in zijn verzoekschrift een hele reeks rechtsregels op waarvan hij de schending aanvoert en weidt uitvoerig uit over een aantal begrippen, zienswijzen en rechtsregels, zonder deze uiteenzetting evenwel concreet op de bestreden beslissing te betrekken. In zoverre verzoeker onvoldoende duidelijk en precies aangeeft hoe de bestreden beslissing de geschonden geachte rechtsregels heeft miskend, is het middel onontvankelijk. Het is niet aan de Raad om veronderstellingen te maken over de juiste bedoelingen van verzoeker (RvS 3 juli 2007, nr. 173.112).

3.2. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen heeft duidelijk, concreet en omstandig de motieven uiteengezet waarop hij zijn beslissing steunt.

Verzoeker doet in zijn verzoekschrift niet de minste moeite om de motieven vervat in de bestreden beslissing te weerleggen.

Verzoeker maakt aldus niet aannemelijk dat hij een gegronde vrees koestert voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van voormelde wet van 15 december 1980 of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van voormelde wet.

3.3. In zoverre het middel ontvankelijk is, is het ongegrond.

De bestreden beslissing is gesteund op afdoende gronden die de Raad beaamt en overneemt.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien oktober tweeduizend en tien door:

dhr. M. BONTE,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. ROSIER,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M. BONTE